

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y
REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉV DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA:

Espanya, trimestre.	6 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico).	18 »
Estranger.	18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

SCKATING-RING EUROPEO.

A veure qui será 'l primer que se 'n anirá de costellas.

UN DESAFÍO.

Hi ha una lutxa entaulada, un desafío á mort. L'Europa té molts ulls, y tots los ulls de l'Europa estan fixos sobre aquest camp de batalla, del qual la llibertat ha de sortirne ó bé morta ó bé victoriosa.

Contentents: Un home y un poble.

Armas: Una espasa y la rahò.

Siti: Versalles.

Hora: L'obertura de las Cámaras.

Lo moment es solemne, la lutxa interessant, l'atenció general.

Girémnos donchs d'espalllas á n' en Cánovas y á n' en Posada Herrera, y donant aquell crit tant conegut de *Adios Madrid*, clavém la vista sobre França, ab la mateixa afició que si fossem enamorats que hi tinguéssim la xicoteta.

*

**

Ja fá dias que observo als combatents, se segueixo 'ls seus passos, lleigeixo en sas miradas y fins conto las pulsacions del seu cor.

Lo poble está tranquil, dorm sempre que té son, menja sempre que té gana, y brilla en son front la confiança més complerta.

—¿Tanta forsa tens? l'hi preguntan.—Tinch rahò, respon.

—¿No tems á l'espasa?—La rahò res tém.

—¿Y si 't fereixen de traïdor?—Vigilo y soch immortal.

*

**

Lo diumenje últim varen cridarlo á fer una declaració.

«Tú mateix t'has fet lo mal, van dirli sos enemics; elegint representants contraris al president de la República no has fet més que augmentar ton mal estar. Ell no cedirà, continuarán la crisi y la desconfiansa, y de la tèva pell se'n farán las tiretas. Esmena, donchs, lo mal que has fet. Vés á votar diputats provincials, sigas conciliador, vota 'ls partidaris del poder, no 't comprometis, una de freda y una de calenta y 't salvas.»

Y 'l poble vá á las urnas, rihentse de la presió oficial, y de las urnas torna á sortirne una majoría republicana tant compacte, tant numerosa com la primera.

Aquest combatent no enrahona; pero obra, probant al obrar aixís, que ni s' esmena ni vol arrepentirse.

*

**

En cambi l'altre combatent ¿se mostra tant tranquil?

Tè una espasa, tè 400 mil homes, 50 mil gendarmes, 20 mil polissons.... ¿qué fá?

Vacila, pensa, busca una sortida y no la troba.

Y l' hora del desafío s'acosta per moments.

¿Cóm sortirse'n?

Crida als seus concellers. Ja 'ls tè reunits. Ja conferencian.

*

**

Los uns:—Mariscal, es necessari resistir á tota costa. Nosaltres hém tret la cara per vos; los nostres prefectes, sub-prefectes, empleats grossos y xichs per vos han faltat al seu deber, per vos s'han compromés, y fóra molt trist que are vos los fessiu perdre 'l pá de la familia.

Los altres:—Resistir, resistir; no hi ha remey.

Lo president:—Pero, senyors, y si aquests malehits de l'esquerra 's negan á votar los presupuestos ¿de qué 'm mantinch? y á n'ells ¿de qué 'ls pago?

Un legitimista:—Se decretan las contribucions y 'l país pagarà.

Lo president:—M'ha negat los vots ¿y voléu que 'm donga quartos?

Un imperialista:—Si 's plau per forsa....

Lo president:—Senyor mèu, jo só 'l gefe de un govern y no 'l gefe de una partida.

*

**

Després de uns consellers n'hi van uns altres.

Un conciliador:—Mariscal, no 's pot matar tot lo qu' es gras. Lo ministeri actual no pot presentarse dignament á la Cámara: hi hauria un daltabaix y qui sab, pot ser que fins aquí arribessin las espurnas. Modifiquéu donchs lo ministeri. Agaféu personas tranquilas y respectables, res de política, res de passió, res d'ira, un ministeri casulá, cuydadós, amant dels interesos del país; en una paraula, un ministeri *de negocis*.

Lo mariscal:—¡Magnífica idea! Pero en lo moment en que tot bull ¿qué succehirá si posém un tros de glas al mitj del foch? Que 's fondrá tot de seguida. A un ministeri aixís la dreta 'l mata y l'esquerra se 'l menja.

Un altre conciliador:—Podria constituirse un ministeri de gent sensata de la dreta y de l'esquerra.... Un ministeri misto.

Lo mariscal:—Res de mistos. Fa borrasca y s'apagarian.

Un tercer conceller:—Llavors no queda més que 'l cop d'estat.

Lo mariscal:—Y ¿á qui coronó? ¿A Napoleón IV? Los legitimistas m'agafan y 'm devoran. ¿Al duch de Chambord? Los bonapartistas me destrossan y 'm tiran als gossos.

En aquest moment entra un *ugier* y anuncia al general Grant.

Lo mariscal surt á rebre 'l, mentres murmura:—Ell me treurá del fanch.

*

**

—¿Qué fariau en lo mèu cas, general?

—Presentaria la dimissió tot desseguida, arreglaria 'ls baguls y me n'aniria á fer un viatjet. Jo hi vingut á Europa, vos podriau anàrvose 'n á América.

—¿Y la nació? ¿Y la patria? ¿La deixaré entregada á la demagogia, als horrors de la.... *daiwónsas*?...

—Mariscal, no 'us desboquéu. La patria y la nació ¿quina edat tenen? Y vos ¿quina edat teniu? Jo penso que la França es bastant més vella que vos. Un consell podéu donarli, una ordre may. Al ménos al mèu país respectém molt als anys.

—Pero llavors jo passo per un cobart... llavors jo falto á aquells que van elegirme fins al any 80....

—No, retirantvos no hi faltéu; quan hi faltéreu va ser al disordre la Cámara sense rahó ni motiu, y sobre tot al aconsellar als electors que elegissen á determinats candidats. Vareu juga 'us lo tot pèl tot y vareu perdre.

Lo mariscal se queda motxo y ab los ulls clavats á las rajolas.

*

**

S'acosta l' hora del desafío.

Tal vegada quan vostés llegeixin aquestas ratillas ja 's donarán las primeras estocadas...

¿Qui guanyará? ¿La rahò ó l'espasa?

Jo aposto per la rahò.

P. K.

REFRANS.

I.

Un pobre mestre d'estudi d'un poble de mala mort per entretenir la gana trobava una distracció estudiant los millors textos d'antichs y moderns autors, y estudiant més s'enflaquia; mentres del poble l'rector sens llegí l'test de la Biblia ni l' del Breviari tampoch, bona carn tirava al olla y estava com un toixó.

Morí de gana l'mestre; á son enterro lo rectó anava gros com una bola; l'olla engeixava á aqueix; no á l'altre 'ls textos, que 'ls textos no se semblan á las ollas.

II.

Lo compte de Bona-ajuda ne torna de la crehuada;

era donzell quan hi aná,
era vell quan ne tornava;
á la porta del castell
hi traba al compte de l'Auba,
vell, molt vell, tot arrupit,
ab cabells y barba blanca;
los dos comptes vells se troban,
l'un s'estira de l'espasa
y l'hi clava un tanto al cap,
l'altre arremet ab la llansa
y la claror de la lluna
vá fer llum á dos cadàvers.

Lo sacerdot del castell
Doná de saber grans provas,
Dihent al venre un tal tropell:
¡Comp.es vells baratas novas!

Hem de anyadir á las moltas coronas que 'l dia dels Morts adornavan lo sepulcre de Llaberia, las següents; Wehrle á Llaberia.—Corominas á Llaberia.—R. Noel á Llaberia.—Pompeyo Gener á Llaberia.—L' empresa de Romea á Llaberia.—J. M. Bartrina á su CO-IRRELIGIONARIO Llaberia; una de preciosíssima de sa mare que l'hi fou regalada pèl Sr. Comeleran y una altra de son germá polítich.

Entre otras poesías hi campejava la següent, que no deixa de contenir una idea oportuna:

«Campo (que llaman sagrado)
no guarda, al que tanta gloria
en su existencia ha alcanzado.
Mas ¿qué importa, si ha logrado
ser sagrada su memoria?»

«El odio á la sepultura
le acompañó sin razon;
pero ¿no halló por ventura
una tumba más segura
dentro nuestro corazon?»

«No hay cruz que indique el lugar
dó yace; mas en conciencia
¿cruz ha de necesitar,
quien ya la hubo de llevar
tan pesada en su existencia?»

Entre las cosas que aquests dias cridan mes l'atenció pèls que son aficionats als menjars raras y exquisits son las magníficas maduixas que figuran en los aparadors que en lo carrer del Hospital tè l'antigua fonda de la Parra, avuy «*Restaurant del Siglo*».

Alguns creuen que son artificials; pero jo 'ls puch respondre de lo contrari.

Lo duenyó del establiment mereix un premi. Are figúis lo lector que la seva senyora 's troba en estat interesant y tè desitj de menjar maduixas..... ¿Que no daría per tenirne?

Jo estich segur que fins faria padrí al amo del restaurant del Siglo.

Una noticia qu'espanta. Carréguinse de valor. Una especie de bruixa pujava avuy l'escalata de casa, tota escabellada y duhent una ampolla á la mà.

Desseguit hi cridat á un municipal, l'hán detinguda y han trobat que 'l líquid que l'ampolla contenía era nada ménos que petróleo.

Per mes que la seva mestressa ha declarat que l'havía enviada á buscarne per posarlo en un quinqué, criada y mestressa han quedat detingudas.

¿Qui sab si las arrels de las empollas de Madrid arriban fins á Barcelona!

Ha sigut robada l'iglesia de la Concepció de Sabadell.

¡Oh! Tè rahó en Calderon Collantes.

Espanya es una nació tant eminentment catòlica, que hasta 'ls lladres se fican dintre de las iglesias.

Dimecres vá plourer en gran.

Mentres queya l'ayguat, un contribuyent que viu á la Rambla s'estava tot tranquil á la porta de la botiga.

—¿Que fás? va dirli un amich.

—Estich esperant que passi la Riera de 'n Malla, per dirli que tiri pèl carrer de Fernando y vaji á cala ciutat, á veure si s'emporta cap á mar aquella oficina que vá montar lo concejal Sr. Granell, en benefici d'algú de la seva familia.

Un dels nostres mes constants coloboradors, lo jóve que 's firma ab lo pseudónim de Ralip, ha

donat á l'escena una pessa en un acte, que ha sigut molt ben rebuda en lo teatro de Figueras. L'hi donem la enhorabona, desitjantli salut, perseverancia y bona fortuna.

També á Navarcles s'ha organitzat una societat coral, ab lo títol de societat «Clavé» Qui canta 'ls seus mals espanta. Desitjém que la societat coral de Navarcles espanti al govern conservador, qu'és un mal pitjor que molts altres.

Va treure 's per oposició la classe de Retórica y Poética del Institut de Barcelona, y va mereixe que 'l tribunal lo coloués en lo primer lloch de la terna lo senyor García Alvarez, ex-diputat republicá.

La terna va anar á Madrid, y 'l ministre de Foment va triar, elegint á un capellá que ocupava 'l segon puesto.

Aquest sistema d'eleger no es nou. ¡Desgraciad del opositor que ocupa 'l primer lloch de una terna!

Sobre tot si es un demócrata y t'és un capellá al costat.

Un demócrata ¿no es per ventura un ilegal? Donchs si vol menjar lley que s'arregli, que 'l govern no l'hi donará mes que palo de ministre.

Al ex-cabecilla Boet l'emperador de Russia l'hi dona tot lo que pot donarse á un home.

Temps endarrera segons deya un periódich l'hi va regalar caballs.

Are una condecoració.

Quan torni per aquí, 'ls seus amichs carlins podran dirli al veurel:

—Ahont vás Boet tan enramat?

Un periódich molt fervorós escriu la següent noticia:

«Durant los últims déu sigles no han sigut canonisats més que nou papas.»

Encara no surt á un per cada cent anys.

Y aixó qu' en vida tots se feyan dir Sant-Pare.

Una noticia:

«S'ha verificat un matrimoni protestant en una de las principals capitals d'Espanya, entre un sacerdot y una senyora viuda molt acaudalada.

»Després s'han rebut cartas d'aquella població, en las quals diuen que arrepentit lo sacerdot, s'ha confessat y s'ha retirat al seminari, de ahont no sortirá sino per un convent.»

Tot aixó es molt cómodo, sobre tot si darrera de la boda hi ha hagut lo que sol haberi darrera de las bodas.

Datos edificants:

«Lo dia dels morts, lo rector de Horta, no permetia que 's possessin coronas sobre 'l sepulcre de un impenitent. Per posarlashi vá ser necessari 'l permís del governador, y un cop posadas van desapareixe al poch rato.»

«A Girona un capellá va dir desde 'l púlpit que aviat tornaria á quedar exterminada la rassa dels liberals.—En la mateixa ciutat, un venedor de llibres protestants hauria sigut atropellat per alguns estudiants del seminari, excitats per un catedrático, á no haverhi mediat la protecció del governador civil.»

«Al Ferrol un capellá vá negarse á batejar una criatura, perque 'l padrí era un propietari que t'és una casa llogada á un protestant.»

«A Gandesa va morir una dona pobre y ni un sol capellá va acompanyarla al cementiri.»

«Lo rector de San Vicens de Castellet continua excomunicant als venedors y compradors de la CAMPANA DE GRACIA; y la CAMPANA DE GRACIA, com més va, mes llegida es en lo poble.»

«Finalment, lo rector de Calella va negar l'entrada á l'iglesia á totas las donas que no duguessen mantellina. Dos serenos cumplian á la porta del temple l'ordre del rector.»

Vagin sumant y digan després, á quan ascendeix lo que ab tot aixó hi guanya la religió católica.

Paraulas de un periódich orleanista francés, *le Soleil*, es á dir lo Sol.

«Som realistas; pero avants que realistas som francesos.—Avuy lo país está ostensiblement per la república y 'ns creuríam culpables si 'ns associavam á una política de resistencia obstinada contra las manifestacions legals de l'opinió del país.—Es indubtable que la majoria vol la República y es precis donarli sense subterfujis.—Si 'ls republicans saben donar á Fran-

sa estabilitat interior y seguretat exterior, quedará resolta la qüestió y guanyada la causa de la República.»

Aixó es mes clar que 'l Sol.

Alguns han suposat que 'n Calderon Collantes sortiria del ministeri.

—Sí, desseguida, deya un ministerial. Si no teniam calderó ¿ahont fariam la sopa boba?

Paraulas del ministre d'Hisenda de Prussia: «Senyors diputats, si vosaltres judiquéu que no desempenyém bé la nostra missió, diguéuho ab tota franquesa. En lo nostre lloch podran posársenhi d'altres.»

Las traduhim, per si á n' en Cánovas algun dia l'hi passa pel cap pronunciarlas.

L'órgano del pinxo Cassagnac:

«Tot está perdit per nosaltres: lo mariscal cedeix; mes valdria que dimitís.»

Un altre periódich bonapartista:

«Mr. Rouher y 'ls principals gefes bonapartistas han sortit cap á Chislehurst, sent la causa del viatge la salut dedicada del fill de Napoleón III.»

La Fransa:

«Canteu canteu ninetas, etc., etc., etc.»

En las eleccions de consellers generals que hi ha hagut á Fransa ha sigut derrotat lo duch de Broglie.

Parte de la batalla electoral:—«Victoria completa, numerosos presoners y la mort del general en gefe enemich.»

Lo partit moderat s'ha dividit en dos, los uns ab en Cheste, los altres ab lo conde de Valmaseda.

Pochs, y guetos y ben avinguts.

La llástima es que 'l país haurá de pagar dos panteons per enterrarlos, sent aixís que avants ab un se 'n haurian passat.

Dimecres va fer vuit dias se féu una proba oficial de la tranvía moguda per vapor, de Barcelona á Sant Andreu del Palomar.

Lo sistema es una novetat, que t'és entre altres ventatjas la de correr més y la de ser més económic. La petita locomotora 's para més depressa que 'ls caballs, de manera que no ofereix lo més petit perill, ni pel qui va en la tranvía, ni pel qui transita per la carretera.

Naturalment, com que la cosa es útil y governa qui 'ns governa, apesar d'estar la línea terminada, no pot inaugurarse gracias als molts obstacles que se oposan á Madrid á l'obra del Sr. Soujol.

Nos adherim de tot cor al bríndis que després de la proba va pronunciar lo Sr. Cornet, redactor del Brussí.

Avuy no fém la proba de la tranvía, sino l'inauguració Aixís hem de consignarho perque 'ns entengan los qui desde Madrid, ni ab una ullera de llarga vista comprenen las necessitats de las provincias y entorpeixen tots los projectes útils y necessaris.

COSAS D' ESPANYA.

Quan carlins hi havia quan hi havia guerra, sols costava un sello una friolera; are que no corren, que la pau ja reyna, val vinticinch céntims céntims de pesseta.

Quan las cols s'acaban van sortint las bledas, darrera las cu'as venen las botellas.

Llibertat teniam y 'ns varen prometre; llibertat més bona feta fé á Inglaterra.

Y avuy per tot dia tanta 'ns ne serveixen, que embafats ja 'ns troba lo fiscal d'imprenta.

Quan las cols s'acaban van sortint las bledas, darrera las cubas venen las botellas.

De pagá 'ns queixavam jinfundadas queixas! Si ans pagavas quatre, are 'n pagas tretze.

¡Y oh consoll en cambi se plegan las feinas, y l'obrer més pobre se permet fer festa.

Quan las cols se acaban van sortint las bledas, darrera las cubas venen las botellas.

Ja la pau domina dihuen certs telégramas; los gefes de Cuba á indult se presentan.

Mes ¡ay! qu' en la vila del ós, no sossegan... s'han trobat ampollas... ¡ay d'ells si reventan!

Quan las cols s'acaban van sortint las bledas, darrera las cubas, venen las botellas.

P. K.

Lo violinista Sr. Tó ha tingut la desgracia de ser víctima de una enagenació mental.

De la mateixa enfermetat vá morir en Monasterio.

Igual desgracia vá sufrir en Paganini.

Ja está vist: Tots los grans violinistas pateixan del mateix mal.

Alerta Sr. Girona.

Pregunta:

—¿Quan mori 'l Papa, que hi haurá més?

Un catalá:—Trompadas.

Un castellá:—Cardenales.

Los empleats del ferro-carril de Tarragona á Barcelona, ván haver de detenir á un home tocat del ala que s'empenyaba en deturar lo tren.

¡Ay Senyor! Hi ha tants conservadors que acaban de la mateixa manera! Res, se 'ls figura que 's pot deturar tot.

Vaya Sr. Conde de Foxá, que siga l'enhorabona. Ya sabem que 'l Sr. Cánovas l'hi ha regalat una escopeta.

Nada, mentres ell se menjará las cireras, vosté, tot xano xano surt á fora á matar quatre aucellots.

Ja que per are no 's ploma rés més, entretinguis mentres tant.

Are qu'encara 's parla de la famosa carta de 'n Posada Herrera, tinch lo gust de recomanar á las empresas teatrals un sainete d'actualitat.

Hi guanyarian quartos.

—¿No saben quin es?

El payo de la carta.

L'Alcalde de Reus ha imposat 100 pesetas de multa al periódich *Las Circunstancias*.

Creguim lo govern. Fins que 'ls aguatzils y 'ls escombriayres pugan suprimir un periódich, no anirem bé.

Després de la conspiració dels cuhets la de las ampollas esplosibles.

¿Me voleu creure á mí?

Deixinse de fumar. No siga cas que algun dia 's descubreixi també la conspiració dels mistos de cerilla!

Ja fá dias que 'ls diaris publican uns anuncis del ajuntament trayent á subasta solars de l'Esplanada.

Tots los anuncis comensan del mateix modo:—Manzana núm. tants y quants... Linda... etc.

¡Jo 'u crech que son lindas aquestas manzanas!

Lo que falta saber es qui se las menja. Perque á vendre las pomas s'hi vá molt depressa, y en las obras del Parque ab molta catxassa.

Los refrans ván modificantse.

Fins are 's deya: «Passa 'l bou per bestia grossa.»

D'ací en avant se dirá. «Passa 'l carro, perque dú glucosa.»

En un lloch ahont s'hi venen ostras, ab lo rétol corresponent, de «Ostras verdes de Marennes» s'hi presenta un concejal acompanyat de dos municipals.

Lo concejal:
—Aquestas ostrás, en nom de la lley quedan decomisadas.
La dona que las vén, tota aterrada.
—¿Perqué?
—Perque no son *maduras*.

Un destinta perorava dalt de una carretel-la, haventse format alrederor d' ella un grupo molt compacte y molt estès.

En las últimas filas hi ha un subjecte que 's posa la mà a l'orella per sentirlo millor.

—¿Qué diu aquest xarlatan? li pregunta un amich.

—Fill mèu, no 'u sè: entre que soch un xich sòrt y que estich un xich lluny, no hi pogut agafar una sola paraula.

—¿Qué vols agafarla? Corre, donchs, crida á un municipal.

Acudit.

Per por dels llamps, com catòlich á un capellá m' encomano; no es al para Mon, ni al para Fita, sinó al *para-Rayos*.

Un pagés se presenta á treure la cédula.

—¿Quin ofici féu? l' hi pregunta l' empleat.

—Cap.

—Oh, mestre teniu de posarn' hi algun.

—Está bè, donchs posi, didot.

Lo govern ha disposat que á últims d' any se formi 'l cens.

Deya un pagés:

No n' hi ha prou ab las contribucions qu' en care 'ns surten ab los censos.

Recorts del dia del morts:

Un senyor ensenyava als seus amichs los nin-xos de las sèvas esposas difuntas. N'hi havia sis.

Un sagristá l' hi digué:

—Ditxós vosté, que quan vagi á l' altre vida s' hi trobará un serrallo.

En Calderon Collantes vá manifestar que com á ministre seguiria las opinions del govern respecte á la tolerancia religiosa; pero com á advocat no.

Diu un periódich:
«Pregunte:—¿Se poden tenir dugas opinions distintas sobre una mateixa qüestió?
«Responch:—Si pare.
«Pregunte:—¿En quin cas?
«Responch:—Quan per alguna d' aquestas opi-nions se cobra, y per l' altre no.»

CANTARELLAS.

Vaig saberne que ton pare t'è molt paper del estat; per xó com més aquest baixa mon amor més vá minvant.

E. X.

Al jardí de l' esperansa vaig plantarhi una ilusió y al aná á cullirla un dia vaig trobarhi un gros pebrot.

G. G.

Entre dos que bè s' estimin ab un que menji es bastant. Casats seré jo 'l que menji y tú nena ho mirarás.

R. P.

EPIGRAMAS

Un xicot de Barcelona que vol passar per poeta, sab fer la lletra molt bona, y no sab fé una *lletreta*.

F. Ll. y B.

La gata á sobre tenia en Bernat y 's disputava ab en Toni, y quan callava deya aquest:—Ave María Bernat y que sou sabata! Jo crech que teniu lo gat. Y responia en Bernat: —No senyor, paga qu' es gata.

F. J.

Anantse á afeitá en Cardenyas sempre lo barber l' hi deya:
—¿Qué portas de nou? Y ell reya mostrantli las espardenyas.

A. F. O.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse, 'ls ciutadans Poma, Pera y Comp., Guard y oia, Moratilla, Doctor de fora y Un parell de Tarumbas.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com tampoch lo que 'ns envian los ciutadans Cadiraire, Barre-tina vermella. Habitant de Venus, Oilerua, H. Cap blanch, Moratilla, T. Sabir, Boix, Quelquiseta, Carixel-li, Serdna Zelaznog, R. Pujol y C., Estrella, Un cego, Un artista pelat, Pep Nyigo, C. Siquier, Pep Negre, Noy d' en broquil, V. Pa-ris, Russinyol R., Mussol Fornolench, Purgatori ambulante, Un ratolí, Misuia y Comp. y Blanch de Teyá.

Ciudadá C. de Calella: En lo próxim número 'n parlarém mes extensament.—Joseph de Arimatea: Publicarém la poesia.—Dofrosa Marai: Insertarém lo triángul.—P. Ll. B.: Los epitafis per Totsans son bons, en la poesietta hi ha poca novetat.—J. Magriña: La queixa 'ns sembla mes propia de un periódich diari que de la «Campana» periódich satirich esclussivament.—B. Mani: Enterats y ja 'n parlem.—V. H. Murasó: Idem.—Poma, Pera y Comp.: Publicarém l' epi-grama.—A. F. O.: Idem un de vosté.—Doctor de fora. En los sueltos tindria que veurehi lo fiscal d' imprenta.—B. B. R.: Hi anirà un triángul y un trenca-coscas.—Valenti Ju-livert: L' idea de la poesia revela poca novetat.—Mil homes: Gracias pels consells; pero sápigam que jo m' entench y ba-llo tot sol.—Un tronera: L' anagrama arreglat podrà anarhi.—Sasac: La lletreta es molt desigual; y lo demés sense ne-cessitat de trencars'hi 'l cap se troba lo solució.—J. Llopert: Rebem de nou las sèvas poesias; ha de compendre que en un periódich polítich, primer que tot es la actualitat.—Sa-ramandilla y Comp.: Hi anirà 'l triángul.—J. R.: Publicarém l' anagrama.—M. Cadenet: Ha de compendre que la gran majoria de lectors de la «Campana» no saben astronomia.—E. Xarau: Publicarém una cantarella.—Noy maco: Idem un epigrama.—Rasca tripas: Un altre vegada envihi la so-lució.—P. Escalas: Publicarém la tortura y un geroglífich.—Churriera: Las poesias son fluixetas.—S. de Granollers: Publicarém lo geroglífich.—Dos de secas: Insertarém lo triángul de paraulas.

SOLUCIONS.

A LO INSERTAT EN LA BATALLADA 422.

1. TRENCA-CLOSCAS.—Lo cant de la Marsellesa.
2. SINONIMIA.—Cardenal.
3. TORTURA-CEREBRAL.—Ma-no-la.
4. ANAGRAMA.—Marta.—Matar.—Trama.—Ramal.
5. XARADA 1.—Ro-sa-ri.
6. ID. 2.—Ros-qui-lla.
7. ENDAVINALLA.—Drap-aire.
8. LOGOGRIFO ARITMÉTICH.—Prudencia.—Cán-dida.—Erundina.—Adriana.—Carina.—Erenia.—Irene.—Daria.—Pepa.
9. GEROGLÍFICH.—Quatre claus tancan vuit portas.

Han endavinat 8 solucions los ciutadans Noy de 'n Broquil y Tonet Tarragoni; 7, Un tranquil, 6, Poma, Pera y C.^a, Un ratolí y B. B. y R.; 5, Ex-Bolea, núm. 7 y Milord; 3, Mussol Fornolench y 2 Ratolí federal.

SOLUCIÓ A LO INSERTAT EN LA BATALLADA 423.

1. XARADA 1.—Can-ta-re-llas.
2. ID. 2.—Bar-ce-lo-ni-na.
3. ENDAVINALLA.—Trona.
4. ANAGRAMA.—Otnac.—Tacon.—Caton.—Co-nat.—Cantó.—Tocan.—Conta.—Cotna.—Tocán.—Cotná.—Tocán.—Contá.—Conta.
5. TRIÁNGUL. MAROMA AROMA ROMA OMA MA A
6. SÍMILS.—1.ª en que hi ha *as-tres*.—2.ª en que hi ha *dos-sis*.—3.ª en que hi ha *blanc-as* y 4.ª en que hi ha *punts*.
7. PROBLEMA ARITMÉTICH.—1.º, 1234.—2.º, 6170.—3.º, 3702.—4.º, 4936 y 5.º, 2458.
8. GEROGLÍFICH.—Fá de mal xirulá si l' ase no vol beure.

Han endavinat 5 solucions los ciutadans Tonet Tar-ragoni y Milord; 4, Ex-Bolea, núm. 7, Estrella y Va-patepap; 3, Blanch de Teyá, Miseria y C.^a y Noy de 'n Broquil; 2, Poma, Pera y C.^a, Un ratolí, Purgatori am-bulante y Mussol Fornolench; y 1 ne més Valentí Juli-vert, Rossinyol R. y Un tranquil.

XARADAS

I.

En prima-dos qu' es fuster, que de tant lleig hu y segona, vol casarse y busca dona

puix no vol morir solter. Aixó féu que demanés la prima de ma Tresina qu' es la morena més fina y de més tersa al revés.

Mes ella que ho consultá ab sa prima repetida digué que no desseguida y al botavant l' enjegá.

Que obtingués resposta tal no es estrany, perque 'l pabana á més de lleig t'è més llana que no hi ha dintre un total.

E. DE LA TORRE.

II.

Vaja, per sè un prima-dos, minyó, molt bona tot fás; pero 's diu qu' ets tersa-prima qu' es lo que no 'm dos-tres pas.

DEIXEMMI SER.

TORTURA-CEREBRAL.

- Eduardo vols venir?
- Ahont.
- A cassá á Moncada.
- Vindré.
- Donchs digas á n' en Biel que porti 'l gos.
- Y si 's per'?
- Dius que 'l porti bèu lligat.
- ¿Qué cassarém?
- Buscau' u; que are tu y jo ho hem dit.

TRENCALÓS.

SINONIMIA.

Al tot dos homes jugavan y 's vá enfadar un dels dos. Tè por l' altre, á un tot s' amaga, rellisca 'l primer y tot. Aixó si que es cosa fácil; tres lletras tres solucions.

QUELOUISITE.

TRIANGUL.

Llegidas las lletras horizontal y diagonalment d' es-querre á drete, buscar que digan la 1.ª un nom de do-na; la 2.ª 'l de un volcán; la 3.ª la manera de parlar de 'n Castelar; la 4.ª una nota y la 5.ª una vocal.

CAP Y POTA.

TRENCA-CLOSCAS.

—¿Te oli la Carme?
—Si.

Formar ab aquestas lletras lo nom de un eminent home d' estat.

ANGELETA.

ENDAVINALLA.

Cem qu' es tan ab A la ab E, sens la ab I no vá á la ab O. Passa en la vila de ab U aixó que t' esplico jo.

CAP DE MARCO.

GEROGLÍFICH.

DESEMBRE

FEBRER

Mi

Poooooo

O

D.

A

NOY DE 'N BROQUIL.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.